

Књига пророка Јоне

Господ позива Јону који се кажњава због непослушности.

¹ Дође реч Господња Јони, сину Аматијевом говорећи:

² Устани, иди у Ниневију град велики, и проповедај против њега, јер изађе злоћа њихова преда ме.

³ А Јона уста да бежи у Тарсис од Господа, и сишав у Јопу нађе лађу која иђаше у Тарсис и платив возарину уђе у њу да отиде с њима у Тарсис од Господа.

⁴ Али Господ подиже велик ветар на мору, и поста велика бура на мору да мишљаху да ће се разбити лађа.

⁵ И лађари уплашивши се призиваху сваки свог бога, и бацаху шта беше у лађи у море да би била лакша; а Јона беше сишао на дно лађи, и легав спаваше тврдо.

⁶ А управитељ од лађе приступи к њему и рече му: Шта ти спаваш! Устани, призивај Бога свог, не би ли нас се опоменуо Бог да не погинемо.

⁷ Потом рекоше један другом: Ходите, да бацимо жреб да видимо са кога дође на нас ово зло. И бацише жреб, и паде жреб на Јону.

⁸ Тада му рекоше: Кажи нам зашто дође ово зло на нас; које си радње? И одакле идеш? Из које си земље? И од кога си народа?

⁹ А он им рече: Јеврејин сам, и бојим се Господа Бога небеског, који је створио море и суву земљу.

¹⁰ Тада се врло уплашише људи, и рекоше му: Шта си учинио? Јер дознаше људи да бежи од Господа, јер им он каза.

¹¹ И рекоше му: Шта ћемо чинити с тобом, да би нам море утолило? Јер бура на мору биваше све већа.

¹² А он им рече: Узмите ме и баците ме у море, и море ће вам утолити, јер видим да је с мене дошла на вас ова велика бура.

¹³ А људи стадоше веслати да би дошли ка крају; али не могаху, јер им бура на мору биваше све већа.

¹⁴ Тада призваше Господа и рекоше: Молимо Ти се, Господе, да не погинемо ради душе овог човека, и немој метнути на нас крв праву, јер Ти, Господе, чиниш како хоћеш.

¹⁵ Потом узеше Јону и бацише га у море, и преста бура на мору.

¹⁶ Тада се побојаше они људи Господа врло, и принесосе жртву Господу и учинише завете.

2

Јонина молитва и избављење.

¹ Али Господ заповеди, те велика риба прогута Јону; и Јона би у трбуху рибљем три дана и три ноћи.

² И замоли се Јона Господу Богу свом из трбуха рибљег,

³ и рече:

Завапих у невољи својој ка Господу,
и услиши ме;
из утробе гробне повиках,
и Ти чу глас мој.

⁴ Јер си ме бацио у дубине, у срце мору,

- и вода ме оптече;
све поплаве Твоје и вали Твоји
прелазише преко мене.
- ⁵ И рекох: Одбачен сам испред очију Твојих;
али ћу још гледати свету цркву Твоју.
- ⁶ Оптекоше ме воде до душе,
бездана ме опколи,
сита омота ми се око главе.
- ⁷ Сиђох до крајева горских,
преворнице земаљске нада многу су до века;
али Ти извади живот мој из јаме,
Господе Боже мој.
- ⁸ Кад нестајаше душа моја у мени,
поменух Господа,
и молитва моја дође к Теби,
у свету цркву Твоју.
- ⁹ Који држе лажне таштине,
остављају своју милост.
- ¹⁰ А ја ћу Ти гласом захвалним принети жртву,
испунити што сам заветовао;
спасење је у Господа.
- ¹¹ И Господ заповеди риби, те избљува Јону на
земљу.

3

Проповед у Ниневији о пропасти града.

- ¹ И дође реч Господња Јони други пут говорећи:
- ² Устани, и иди у Ниневију град велики, и
проповедај му оно што ти ја кажем.
- ³ И устав Јона отиде у Ниневију по речи
Господњој; а Ниневија беше град врло велик, три
дана хода.

⁴ И Јона поче ићи по граду један дан хода, и проповеда и рече: Јоште четрдесет дана, па ће Ниневија пропасти.

⁵ И Ниневљани повероваше Богу, и огласише пост, и обукоше се у кострет од највећег до најмањег.

⁶ Јер кад дође та реч до цара ниневијског, он уста са свог престола, и скиде са себе своје одело, и обуче се у кострет и седе у пепео.

⁷ И прогласи се и каза се по Ниневији по заповести царевој и кнезова његових говорећи: Људи и стока, говеда и овце да не окусе ништа, ни да пасу ни да пију воде.

⁸ Него и људи и стока да се покрију кострећу, и да призивају Бога јакo, и да се врати сваки са свог злог пута и од неправде која му је у руку.

⁹ Ко зна, еда се поврати и раскаје Бог и поврати се од љутог гнева свог, те не изгинемо.

¹⁰ И Бог виде дела њихова, где се вратише са злог пута свог; и раскаја се Бог ода зла које рече да им учини, и не учини.

4

Јона, срдит што Бог није упропастио Ниневију, уразумљује се.

¹ А Јони би врло недраго, и расрди се.

² И помоли се Господу и рече: Господе! Не рекох ли то кад још бејаш у својој земљи? Зато хтедох пре побећи у Тарсис; јер знах да си Ти Бог милостив и жалостив, спор на гнев и обилан милосрђем и кајеш се ода зла.

³ Сада Господе, узми душу моју од мене, јер ми је боље умрети него живети.

⁴ А Господ рече: Је ли добро што се срдиш?

⁵ И Јона изиђе из града, и седе с истока граду и начини онде колибу, и сеђаше под њом у хладу да види шта ће бити од града.

⁶ А Господ Бог заповеди, те узрасе тиква над Јоном да му буде сен над главом да му помогне у муци његовој; и Јона се обрадова тикви веома.

⁷ Потом заповеди Бог, те дође црв у зору сутрадан, и подгризе тикву, те усахну.

⁸ И кад ограну сунце, посла Бог сув источни ветар; и сунце стаде жећи Јону по глави тако да обамираше и пожелe да умре говорећи: Боље ми је умрети него живети.

⁹ А Бог рече Јони: Је ли добро што се срдиш тикве ради? А он рече: Добро је што се срдим до смрти.

¹⁰ А Господ му рече: Теби је жао тикве, око које се ниси трудио, и које ниси одгајио, него једну ноћ узрасе а другу ноћ пропаде.

¹¹ А мени да не буде жао Ниневије, великог града, у коме има више од сто и двадесет хиљада људи који још не знају шта је десно шта ли лево, и много стоке?

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8